

זה עם זה, היא אמרה ב글וי דודיך, ולא כתוב דודיך, שהרי כוללים יחד באבהה, בתבור אחד, בלי פרוד כלל.

כ"י טובים לדיך מײַן, הטוב איננו אלא מצד האור הראשׂן, שכתוב (בראשית א) וירא אלהים את האור כי טוב. וכאן שהאות בשלמות, שנכלל הימין בשמאלו. טובים דודיך מײַן – זהו יין התורה, שהוא חדויה, טובים מצד של השמאלו. שמחה רבינו שמעון ואמר, ר' ר' זוהי שמחה שזכהינו בכל הדברים העליונים הללו. אמר לו אליהו, רבוי, פמח פיך, שדבריך בתוכים למעלה, ודברי בתוכים למטה. אשריכם הצדיקים לפני עתיק הימים, בעולם הזה ובעולם הבא.

פתח רבינו שמעון ואמר, ישקני מנטישיות פיהו כי טובים לדיך מײַן. תורה שבعل פה קימת אומרת לתורה שביבטב, שהיא הולכת אחר אומן הנשיקות של תורה שבכתב אחר המתייקות שללה, להתחבר זה עם זה באומן הנשיקות. וכאשר (ע"ז) היא במחלוקת עם עולםותיה, להתקפן עמה, שבלם יהיו קשותים לתורה שבכתב.

ובשפתה ברורה וניכלה ב תורה שבכתב בשמחה, בחبور אחד, שנושאים זה בזה באבהה, מתייקה בו ואומרת לו בחיבוט: כמה יקרים חביבותיך מהיין שלך שמחזיך בי את אהבתך, עד שמריה אותו הין של האבהה להחזיק בה, מקשות שהתקשתה תורה שבעל פה בעולםותיה, כדי להתחבר בתורה שבכתב.

המשנה היא ראשית הראשׂ, בסוד התקון שראוי לה. הבריאת היא בסוד התקון של ירכיהם

בדא, איה אמרה באתגליא, דודיך, ולא כתיב דודינו, דהא כלילן פחדא בריחומו, בחבורא חדא, بلا פירודא כלל.

בי טובים לדיך מײַן, טוב לאו איהו, אלא מפטיר דאור קדרמהה, הכתיב (בראשית א) וירא אלהים את האור כי טוב. והשתא דאת בשלימו, דאתפליל ימינה בשמאלו. טובים דודיך מײַן, דא יינה דאוריתא, דאייהו חדוה, טובים מפטרא דשמאלו.

חדו רבי שמעון ואמר, ודאי דא אייהו חדוא, דזכינה בכל הני מלין עילאיין. אמר ליה אליהו, רבי, אפתח פומך, דמייך כתיבין לעילא, ומילוי כתיבין לתפא. ובאיין אתון צדיקיא קמי עתיק יומין, בהאי עלמא ובעלמא דאתמי.

פתח רבינו שמעון ואמר, ישקני מנטישיות פיהו כי טובים לדיך מײַן. אוריתא דבעל פה, הוה אמרה (דף ע"ב) לגבוי אוריתא ד בכתב, דאייה אזלת בתר איינון נשיקין דתורה בכתב, בתר מתקו דיליה, לאתחברא דא עם דא באניין נשיקין. וכך (ובידי) אייה בפלאוגטא בעולימתה, לאתפרקנא בהדה, למגוי כוילחו קשיטין לגבוי תורה שבכתב.

וכד אתחברת ואתכלילת בתורה שבכתב בחדרה, בחבורא חדא, דנסיך דא בדא בריחומו, אתקפת ביה, ואמרה ליה בחביבו, כמה יקירין חביבותיך, מחרמא דילך, דאתקיף ביה ריחומו דילך, עד דרווי לי חמרא דרחימו, לאתפרקפה בה, קישוטא דאתקפת א/orיתא דעל פה בעולימתה, לאתחברא בא/orיתא ד בכתב.

משנה אייה שרווחה דרישא, ברזא דתיקונא דאתחזי לה, בריתא אייה ברזא